

מוסיקה

בהופעה חיה

מתכון בטוח

כל סוגי המתכונים הפכו פופולאריים בזמן האחרון. מדורי-סריגה וכישול מלאים בהם. בתחום שלי קצת קשה לספק מתכונים מדוייקים, אך לעיתים זה מתאפשר. הפעם רקחתי לכם מין מתכון שכזה: קחו מתופף אשר ניחן לא רק בחוש קצב מדוייק, אלא גם בתחושה טובה מאד; צרפו אליו נגן באס ונגן גיטרה אשר שולטים בקווים מלודיים ובאילתורים מעניינים; הוסיפו שלושה נגני קלידים, אשר אחרי שנות ניסיון בארץ ובחולל מגיע כבר עם השם המוביל בתחום זה בארץ. את ארבעת המרכיבים האלה הצמידו היטב דרך כל מיני חושים, ציוד, הפקות וכמובן, חיבה הדדית. בשלו אותם על אש קטנה במשך זמן מה. דרך אילפני הקלטה, טלוויזיה ובמות ואז תנו להם

תחת השפעה עמוקה של המלחין אנטון וברן, פיתח כולו צורות הלחנה מקוריות ומהממות, שהותירו רבים בפיות פעורים. רגישותו ואהבתו הרבה לפרווה הצרפתית הולידו יצירות מיוחדות המשתמשות בטכסטים של מאלארמה, שאר ומישו.

שנות ניצוחו על הפילהרמונית של ניויורק ופעילויותיו החיצוניות, באירגון מיפגשים וקונצרטים של מוסיקה מודרנית כמועדונים בוולג' ובמיסגרות לא פורמליות אחרות, עוררו מחלוקת חריפה בין רבים.

כל דור המלחינים אחרי שנברג וזוברן התקשרו כאיזשהו אופן לפייר כולו: התקרבו והתרחקו חליפות, נרחפו, נרמסו אחרי שרוממו, התחברו ואחר שנאו. השמות רבים וכוללים את סטראווינסקי, רנה לייבוויץ, אוליבייר מסיאן, קרלהיינץ שטוקהאוזן, מילטון באכט וג'ון קייג'.

להקת "ברוש" מיקצועיים, מנוסים, ממוקצבים

לרוץ, ללא תכנית, בערב משלהם, שבו ינגנו קטעים מקוריים בסגנון האהוב עליהם, פיוזן. זהו מתכון בטוח, שלא יכול להתקלקל. וכן אמנם היה, במרתף העליון של בית-ליסין.

עוד הופיעה שם להקת ברוש. **יושבים חזק**, הברושים, כפי שמכנים אותם מקורבים, הם איקי לוי בתופים, יוסי מנחם כבאס, שמוליק בודגוב בגיטרות ודריו מלכי כסינטיסייזר. ההרכב השתנה מעט בשנים האחרונות עד לקביעותו היום והתרחב מליווי של אריאל זילבר ויגאל בשן להיות הרכב ההקלטות המבוקש ביותר בארץ. הם מיקצועיים, מנוסים, יושבים חזק על כל מיקצב.

העיבודים שהציגה הלהקה היו קלאסיים כסגנון מורכב וצפוף זה. כמה גווני גיטרה מרשימים שהפיק בודגוב וכושר המצאה ואילתור מעולה של דריו מלכי על הגיטריטר 8 הובילו בכיטחה את הערב למהלך וסיום מוצלחים.

צילימודרניים האור המוביל

פייר כולו (59) הוא תופעה מיוחדת בתחום המוסיקה המודרנית. הוא צהיר כי יהיה המלחין הראשון בהיסטוריה שלא תכתב עליו ביוגרפיה. כאשר כתבה עליו לבסוף ג'ואן פייסר ביוגרפיה, היא נקראה בולו: מלחין, מנצח, חידה. כוהו בדיוק פייר כולו.

כולו צמח מילדות מורכבת לכגרות כמלחין אוונטיגארי באירופה שלאחר מלחמת-העולם. דמותו המורכבת, קשיחותו ונחישותו בענייני שליחות מוסיקלית, משכו אחריו מעריצים וחקיינים רבים.

תקליטים

על פני האדמה, הרוח והאש

להקת "אדמה, רוח ואש" — יקום השמלני; סריבריאם

לתקליט הזה האנתי יחד עם איתי זילבר, נגן הבאס המלווה בימים אלה את אריאל זילבר וממשיך במקביל את עבודתו עם להקת ליפסטיק. אין להקה שאני מעריף על פני אדמה, רוח ואש, אמר לי. ובכל זאת, מה עם הטענות כלפיהם שהם נגררים לשימוש בטריקים חרישים של מכשירים אלקטרוניים שדיליקו יותר בקלות את רחבת-הריקודים מסכיר איתי? זה נכון שהם משתמשים בתופים אלקטרוניים וכל מיני טריקים של הפקה, אך הקישוטים של נגן הבאס, הצליל המיוחד רק להם בהרמוניות קוליות שכולם מחקים, קולות השירה הנפלאים של הזמרים המובילים, כל אלה תמיד מחזיקים את הלהקה הזו צעדים רבים לפני כל היתר בסגנון הפאנקי המיוחד הזה.

גם כשירים שנבנו במתכון להצלחה כלהיטים, דוגמת מאגנטי ורוח של עולם חדש הם לא מוותרים על עיבודים מיוחדים, הבורחים בערינות מהקצב ומייד חוזרים ומחנים בצורה לא רגילה. לסיכום, אני מרגיש שיחיתם לתקליטים הקודם, חזרו הברייהלהקה במהירות לרמתם הרגילה, ואני מקווה שמכאן הכיוון הוא שוב רק מעלה.

בקרוב אצלנו

להקת "גולוקה" (זינעה בסוהולית) — תחינה/תפילה אסריקנית; איסטרוניקים

דרך עליות וירידות מוסיקליות מציגה באזון להקה דרוסאפריקנית, המדרכת מלנבים ושחורים, מיסמכים כואבים, באנגלית ובשפת הוולו. הם שרים צועקים על הטבע, על הארץ, על האפליה ועל הכאב. הם גם עוסקים בתקווה, אחרת לא היו מתמידים להוציא ארבעה אלבומים ולסייר ברחביהעולם, על סף הצלחה מיסחרית עולמית.

המוסיקה איננה מתחכמת, וכאלו מערבת מוסיקה אפריקנית עם מערבית. כמה שורות מאחד השירים יסבירו היטב את החשיבות בהקשבה מרוכזת למאמרי חברי הלהקה: אבן אחר אבן האימפריה מתמטטת/לבנה אחר לבנה היא

נשמה סינתטית

דאריל הול וג'ון אוטם — רוק ונשמה, חלק ראשון; איסטרוניקים

צמד זה קיים כבר 12 שנה. רף שמתלווה לאלבום מצהיר, כי שירים הם רבריהימים של חיינו, פסיקהול של זכרונותינו.

זה נכון שהם מצליחים כל שנה לשגוע את אמריקה ככמה להיטים, אך אלינו הגיעו רק לאחרונה, עם טורפת גברים ועיניים פרטיות רק או התחילו בארץ להאזין ביסודיות לביצועיהם. אם אתם מאוד אורבים את שירי הצמד — קנו, אם לא — ותרזו ללא היסוס.

אין להם מה להפסיד

ארבע הפסגות — חזרה במקום אליו אני שייך; איסטרוניקים

לחברת התקליטים טאמלה מטאון סיגנון נשמה מיוחד. כמשך שנים ריכזה את היוצרים המיקצועיים והמצליחים ביותר בתחום זה אצלה. שתי דוגמות הם ליונל ריצ'י וסטיבי וונדר.

ארבע הפסגות היא להקה אשר זכתה בהצלחות רבות, בחברה זו. היום, בתקליטים האחרון, באמת אין להם מה להפסיד. הוא יצליח בשוק מוגבל של ריקוד-ריחוב ושייפים ניידיים, אך הוא אינו מגיע לרמת האלבומים האחרונים של ריצ'י ואחרים.

נסדקת ומתקפלת/חלומות של רוחות רפאים מתכזות בגזנל/נקמה בעשב הפילים/מישחו נגע בארון המשקאות החריפים/חיא בטוחה שמישהו נעל את נעליה/מסביבה מזומח ואנרכיח/אור והיגיון הובסו.

המחזר מעניק לתקליטים חמישה ציונים, לפי הדירוג הבא: תו אחד — רע; שני תורים — חלש; שלושה תורים — כבה; ארבעה תורים — טוב; חמישה תורים — מצויין.